

Sygn. akt IC 358/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Garwolinie Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Grzegorz Zajączkowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Marta Piotrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 grudnia 2016r. w G.

sprawy z powództwa **E. A.**

przeciwko **E. S., J. S. (1), N. F., M. O.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. powództwo oddała,

II. zasądza od E. A. na rzecz E. S. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. zasądza od E. A. na rzecz J. S. (1) kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. zasądza od E. A. na rzecz N. F. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

V. zasądza od E. A. na rzecz M. O. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 358/16

UZASADNIENIE

W dniu 27 czerwca 2016r. do tut. Sądu wpłynął pozew E. A. przeciwko pozwanym E. S., J. S. (1), N. F. i M. O. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego wykonalności - Wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. z dnia 21 stycznia 2013r. w sprawie IC 689/10, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, stanowiącego podstawę egzekucji w sprawie Km 404/2014 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Garwolinie - A. B..

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, iż:

„Pierwotnie uprawnionym do prowadzenia egzekucji był J. S. (2). J. S. (2) zmarł w dniu 17 listopada 2015r. W jego miejsce wstąpiły pozwane, (...). Podczas przesłuchania J. S. (2) w dniu 02 listopada 2015 J. S. (2) oświadczył, że nie ma wobec powódki żadnych roszczeń. Zgodnie z brzmieniem art. 60 kc, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny. Niewątpliwie wolą J. S. (2), co wynika z jego oświadczenia było zrzeczenie się roszczenia. O toczącym się przeciwko powódce procesie oraz postępowaniu egzekucyjnym J. S. (2) dowiedział się dopiero podczas przesłuchania. Jego reakcją było stwierdzenie, że nie ma roszczeń wobec E. A.. Przepisy prawa dla tego typu oświadczenia odnoszącego się do roszczenia pieniężnego nie przewidują szczególnej formy, a zatem za zrzeczenie się roszczenia uznać należy za skuteczne” (k. 3 - uzasadnienie pozwu).

W toku procesu powódka popierała powództwo, pozwani wnieśli o oddalenie powództwa.

Pismem z dnia 18 listopada 2016r. (k. 104 - pismo) do procesu po stronie powodowej (k. 116 – protokół rozprawy) wystąpił Prokurator Rejonowy w Garwolinie.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje:

W pierwszym rzędzie podnieść należy, iż przytoczona przez powódkę podstawa faktyczna powództwa decyduje o istocie niniejszego procesu – przedmiotowa sprawa jest sprawą o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego.

Nie jest to w żadnej mierze skarga o wznowienie postępowania w sprawie IC 689/10 Sądu Rejonowego dla Warszawy M. w W. (dla rozpoznania której, zresztą nie byłby absolutnie właściwy Sąd Rejonowy w Garwolinie) i z uwagi na powyższe w ocenie Sądu Rejonowego brak było podstaw do zawieszenia postępowania z uwagi na okoliczności podniesione w piśmie powódki - k. 111.

Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2013r. Sąd Rejonowy dla Warszawy M. w W. w sprawie IC 689/10 m. in. zasądził od E. A. na rzecz J. S. (2) szereg kwot wraz z odsetkami (k. 3 - akt egzekucyjnych Km 404/2014). W dniu 20 marca 2014r. przedmiotowy wyrok zaopatrzony został w klauzulę wykonalności (k. 3 -akt egzekucyjnych Km 404/2014).

W dniu 18 kwietnia 2014r. pełnomocnik wierzyciela J. S. (2) złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Garwolinie - A. B. wniosek o wszczęcie egzekucji na podstawie powyższego tytułu wykonawczego przeciwko E. A. (k. 1-2 akt Km 404/2014 - wniosek), załączając pełnomocnictwo od wierzyciela (k. 4 - akt Km 404/2014).

Postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 404/2014 toczy się nadal.

Podnieść należy, iż powódka w przytoczonej podstawie faktycznej roszczenia powołała się na wypowiedź wierzyciela pierwotnego, jaka wg powódki miała znaleźć się w jego zeznaniach złożonych w dniu 2 listopada 2015r.

W ocenie powódki: „Niewątpliwie wolą J. S. (2), co wynika z jego oświadczenia było zrzeczenie się roszczenia. ” (k. 3– uzasadnienie pozwu).

Powyzsza przesłanka co do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego winna być oceniana w świetle art. 840 kpc, a w szczególności art. 840 §1 pkt 2 kpc.

Zgodnie z art. 840 §1 pkt 2 kpc:

dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne;

Zauważyć należy, iż w sprawie Ds 758/15 J. S. (2) wysłuchiwany był w charakterze świadka. Miało to miejsce raz i nie w dniu 2 listopada 2015r., jak wskazała to w pozwie powódka, a w dniu 30 października 2015r. (k. 118 – 122 akt Ds 758/15 – protokół przesłuchania świadka J. S. (2), k 20 – 24v. – niniejszych akt - kopia powyższego protokołu).

W toku wysłuchania wierzyciel J. S. (2) odpowiadał na szereg pytań dotyczących wielu szczegółowych kwestii związanych min. z dochodzeniem roszczeń od różnych dłużników, ustanawianiem pełnomocników, wnoszeniem roszczeń, składaniem podpisów, otrzymywaniem lub nie korespondencji sądowej, spotkań z różnymi osobami, i szeregu innych okoliczności. Zeznania te są obszernie a protokół zeznań świadka liczy kilka stron (k. 20 – 23v. – niniejszych akt - kopia powyższego protokołu).

W toku wysłuchania J. S. (2) odpowiadał też min. na pytania dotyczące E. A., w tym pytania dotyczące licytacji w toku egzekucji i otrzymywania korespondencji w sprawie E. A..

W toku licznych wypowiedzi J. S. (2) zeznał min.:

„Nic mi nie jest wiadomo na temat jakichkolwiek zaległości czynszowych pani A., zarówno na czas sprzedaży lokalu, jak i obecnie” oraz „Ja nigdy nie pozywałem pani A. przed sąd” (k. 22 - kopia protokołu). Nadto J. S. (2) potwierdził, iż to on podpisał pismo z dnia 5 sierpnia 2005r., podobnie jak potwierdził, iż podpis pod pozwem z 9 marca 2012r. do Sądu Rejonowego dla Warszawy M. jest jego podpisem (k. 22).

Podnieść przy tym należy, iż nadto J. S. (2) zeznał:

„Na koniec przesłuchiwany chce podkreślić, iż w moich zeznaniach mogą być pewne nieścisłości związane z moimi lukami w pamięci” (k. 23v. - kopia protokołu).

Podnieść przy tym wypada, iż w chwili składania zeznań J. S. (2) miał ok. 72 lata, a kilkanaście dni później (jak podaje powódka w pozwie w dniu 17 listopada 2015r.) - zmarł.

Zauważyć przy tym należy, iż postępowanie w sprawie Ds 758/15 toczyło się w sprawie posłużenia się sfalszowanym pełnomocnictwem udzielonym przez J. S. (2) i zostało zakończone Postanowieniem o umorzeniu dochodzenia wydanym w dniu 26 kwietnia 2016r. wobec braku znamion czynu zabronionego (k. 221 - 222 akt Ds 758/15).

Podnieść należy, iż nie ulega wątpliwości w nauce prawa i orzecznictwie, iż „do zdarzeń, wobec których (w rozumieniu art. 840 §1 pkt 2 kpc) roszczenie nie może być egzekwowane zaliczane jest min. zwolnienie dłużnika z długu przez wierzyciela (art. 508 kc)” (K. T. E. do art. 840 §1 pkt 2 kpc, Lex dla sędziego i prokuratora, t. 14).

W ocenie Sądu Rejonowego w żadnej mierze nie sposób przyjąć, aby z powyżej zacytowanych wypowiedzi wierzyciela J. S. (2) lub jakiegokolwiek innej jego wypowiedzi zawartej w złożonych w sprawie Ds. 754/15 w dniu 30 października 2015r. zeznaniach wynikało, iż jego intencją, czy zamiarem jest zwolnienie dłużnika – powódki E. A. z długu. Absolutnie nie wynika z zeznań wierzyciela J. S. (2), że chce powódkę zwolnić z długu.

Co więcej, jak podniesiono w nauce prawa i orzecznictwie:

1. Zwolnienie z długu następuje w wyniku umowy stron, na mocy której wierzyciel zwalnia dłużnika z długu, a dłużnik to zwolnienie przyjmuje. Do zwolnienia z długu nie wystarcza samo oświadczenie wierzyciela zrzekającego się przysługującej mu wierzytelności, konieczna jest jeszcze akceptacja tego oświadczenia przez dłużnika. Trafnie stwierdził SN w wyroku z dnia 3 lutego 2009 r. (I PK 142/08, LEX nr 724988), że zwolnienie z długu ma postać umowy i musi być zaakceptowane przez dłużnika. Wygaszenie każdego prawa podmiotowego powinno bowiem następować zasadniczo w drodze umowy, tj. za zgodą drugiej strony stosunku cywilnoprawnego, a w drodze jednostronnej czynności prawnej tylko wtedy, gdy ustawa lub wcześniejsza umowa na to zezwala (A. Szlęzak, Glosa do wyroku SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1374/00, OSP 2004, z. 7–8, poz. 98). Dłużnik ma bowiem interes w tym, aby współdecydować o umorzeniu jego długu (K. G., (...) prawa cywilnego, t. III, cz. 1, s. 889 i n.).

2. Ze względu na umowny charakter zwolnienia wierzyciel swoje oświadczenie powinien złożyć wobec dłużnika, a nie wobec osoby trzeciej. Zwolnienia z długu nie można kwalifikować jako oświadczenia strony, będącego treścią innej umowy (wyrok SN z dnia 20 września 2007 r., II CSK 242/07, LEX nr 306687)-A. K. do art. 508 kc, Lex dla sędziego i prokuratora.

W realiach niniejszej sprawy nie ulega najmniejszych wątpliwości, iż słowa wypowiedziane w dniu 30 października 2015r. podczas przesłuchania w sprawie Ds. 758/15 przez J. S. (2) nie były wypowiedziane wobec dłużniczki E. A., nieobecnej przy składaniu tych zeznań.

Powyższe ma jednak w ocenie Sądu Rejonowego znaczenie trzeciorzędne wobec faktu, iż nie sposób z przesłuchania wierzyciela J. S. (2) w dniu 30 października 2015r. wyprowadzić wniosku, że chciał on zwolnić E. A. z długu i wprowadzenie takiego wniosku jest w ocenie Sądu absolutnie nieuprawnione.

W ocenie Sądu Rejonowego powódka nie udowodniła w toku niniejszego postępowania, aby po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane, co zgodnie z art. 840 §1 pkt 2 kpc mogło by skutkować pozbawieniem tytułu wykonawczego wykonalności.

Z uwagi na wyżej podniesione względy powództwo jako bezzasadne podlega oddaleniu.

O kosztach procesu orzekł Sąd z mocy art. 102 kpc. Zgodnie z art. 102 kpc :

W wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

W ocenie Sądu Rejonowego w realiach niniejszej sprawy zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, o którym mowa w powyższym przepisie.

Zauważyć należy, iż powództwo zostało wtoczone samodzielnie przez powódkę, która znajduje się w bardzo trudnej sytuacji życiowej, osobistej i majątkowej. Obecnie egzekucja w sprawie Km 404/2014 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Garwolinie A. B. prowadzona przeciwko powódce, skierowana została do nieruchomości letniskowej, na której zmuszona jest obecnie zamieszkiwać powódka, co powoduje groźbę, iż powódka może stracić lokum i powyższe powoduje określoną presję życiową pod jaką pozostaje powódka.

Powództwo okazało się bezzasadne i podlega oddaleniu. Jednakże w ocenie Sądu Rejonowego powódka z uwagi na zaistnienie szczególnie uzasadnionego wypadku w rozumieniu art. 102 kpc winna zostać obciążona obowiązkiem zwrotu kosztów procesu jedynie w pewnej i to niezbyt wygórowanej części (pełna wysokość kosztów procesu należnych pozwanym, zgodnie z §2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r Dz.U. poz. 1804 to 4800 zł).

W ocenie Sądu Rejonowego w realiach niniejszej sprawy zasadnym było obciążyć powódkę obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanych do kwot zasądzonych w wyroku.

Z uwagi na wyżej podniesione względy Sąd orzekł jak w wyroku.